

роденъ родъ. За моята дъщеря всичко е
Родината. Азъ съмъ доволенъ отъ това.
Така трѣбва да бжде и съ Симеонча!

Това бѣше последното пожелание,
което чухъ отъ мждрата уста на вели-
кия Баща.

Цв. Дейкова

Отлитатъ птици презъ горитъ,
окапватъ жълтитъ листа,
а тамъ високо надъ скалитъ
полека влачатъ се мъглитъ —
пристѣпва бавно есенъта.

Отъ рано въ улицитъ пѣятъ
коли съ отбрани семена —
отиватъ хората да сѣятъ,
че скоро бури ще вилиѣятъ
надъ заледената страна.

Тогава всѣки ще почива
и радостенъ ще бжде той,
защото бащината нива
на топло въ пазвата си скрива
надежди хубави безъ брой.

Георги Владимировъ

ПЪРВИ СНѢГЪ

Кой стори това чудо,
докато азъ съмъ спалъ?
Я гледай, мила майко,
свѣтътъ е побѣлялъ!

Дърветата сж бѣли,
отрупани съсь снѣгъ,
и пухкави снѣжинки,
се прѣскатъ въ палавъ бѣгъ.

И кжшитъ сж бѣли,
и хората дори,
навредъ е побѣлѣло,
и все снѣжни, снѣжни.

О, какъ се радвамъ майко,
на този хубавъ снѣгъ, —
пусни ме да излѣза,
макаръ до кжщний прагъ!

Вѣра Господинова